
Mapa de Piri Reis

Autor:

Data de publicació: 01-01-2012

El mapa de Piri Reis és un mapa del món compilat el 1513 per l'almirall i cartògraf otomà Piri Reis (turc: [pɪʔʔʔiʔ ʔeis]). Aproximadament un terç del mapa sobreviu; Mostra les costes occidentals d'Europa i el nord d'Àfrica i la costa del Brasil amb una precisió raonable. Es representen diverses illes atlàntiques, incloent-hi les Açores i les Illes Canàries, així com la mítica illa d'Antillia i possiblement del Japó.

La importància històrica del mapa rau en la seva demostració de l'abast de l'exploració del Nou Món cap aproximadament el 1510, i en la seva pretensió d'haver utilitzat un mapa fet per Cristòfor Colom, altrament perdut, com a font. Piri també va declarar que havia utilitzat deu fonts àrabs i quatre mapes indis procedents dels portuguesos. Més recentment, el mapa ha estat el focus de reclamacions per a l'exploració pre-moderna de la costa antàrtica.

[Salta a la navegació](#)[Salta a la cerca](#)

Fragment supervivent del mapa de Piri Reis que mostra la costa centreamericana i sud-americana. Les notes afegides diuen "el mapa de les terres occidentals dibuixat per Colom"[1]

El mapa de Piri Reis és un mapa del món compilat el 1513 per l'almirall i cartògraf otomà Piri Reis (turc: [pɪʔʔʔiʔ ʔeis]). Aproximadament un terç del mapa sobreviu; Mostra les costes occidentals d'Europa i el nord d'Àfrica i la costa del Brasil amb una precisió raonable. Es representen diverses illes atlàntiques, incloent-hi les Açores i les Illes Canàries, així com la mítica illa d'Antillia i possiblement del Japó.

La importància històrica del mapa rau en la seva demostració de l'abast de l'exploració del Nou Món cap aproximadament el 1510, i en la seva pretensió d'haver utilitzat un mapa fet per Cristòfor Colom, altrament perdut, com a font. Piri també va declarar que havia utilitzat deu fonts àrabs i quatre mapes indis procedents dels portuguesos. Més recentment, el mapa ha estat el focus de reclamacions per a l'exploració pre-moderna de la costa antàrtica.

El mapa de Piri Reis es troba a la Biblioteca del Palau de Topkapı a Istanbul, Turquia, però no sol estar exposat al públic.

Contingut

Descripció

El mapa és el terç occidental existent d'un mapa mundial dibuixat sobre pergamí de pell de gasela, amb dimensions de diversos tipus reportades com 90 cm × 63 cm,[2][3]86 cm × 60 cm,[4] 90 cm × 65cm,[5][6][7] 85 cm × 60cm,[8][9]87 cm × 63 cm,[10] i 86 cm × 62cm.[11] Aquestes discrepàncies es deuen en gran part a la cantonada danyada. La part supervivent detalla principalment la costa occidental d'Àfrica i la costa oriental d'Amèrica del Sud. El mapa va ser signat per Piri Reis, un almirall otomà-turc, geògraf i cartògraf, i datat al mes de Muharram l'any islàmic 919 AH, equivalent a 1513.[12][13] Va ser presentat al sultà otomà Selim I el 1517. [4][14] En la llegenda del mapa, Piri va inscriure que el mapa es basava en una vintena de gràfics i mappae mundi. [15][16][17] Segons Piri, aquests mapes incloïen vuit mapes ptolemaics, un mapa àrab de l'Índia, quatre mapes portuguesos recentment dibuixats del Sindh, i un mapa de Cristòfor Colom de les terres occidentals. Inscripció 6 al mapa:

De vuit Jaferyes d'aquest tipus i d'un mapa àrab de Hind [Índia], i de quatre mapes portuguesos recentment dibuixats que mostren els països de Sind [ara al Pakistan actual], Hind i Çin [Xina] dibuixats geomètricament, i també d'un mapa dibuixat per Qul?nb? [Colom] a la regió occidental, l'he extret. En reduir tots aquests mapes a una escala, aquesta forma final va ser arribat, de manera que aquest mapa d'aquestes terres és considerat pels mariners tan precís i fiable com l'exactitud i fiabilitat dels Set Marsen els mapes esmentats. [19]

Hi ha un cert debat acadèmic sobre si les 20 cartes i mappae mundi en les inscripcions de Piri inclouen els vuit mapes ptolemaics, els quatre mapes portuguesos, el mapa àrab i el mapa de Colom. [20] Des d'una perspectiva, el nombre de gràfics i mappae mundi utilitzats per Piri és igual a 20,[16][21][22] mentre que en l'altra, podria significar un total de 34. Algunshan afirmat que els mapes font es van trobar a l'antiga Biblioteca d'Alexandria,[27] basant-se en les al·lusions de Piri a Alexandre el Gran, el fundador d'Alexandria, Ptolemeu I, que va governar Alexandria al segle IV aC, i Claudi Ptolemeu, el geògraf i cartògraf grec que va viure a Alexandria durant el segle II dC.[20] Gregory McIntosh afirma que "els escriptors àrabs sovint confonien Claudi Ptolemeu, el geògraf del segle II de la n. e., amb Ptolemeu I, un dels generals d'Alexandre... Piri Reis ha comès sens dubte el mateix error, el que ha fet creure que les cartes i els mapes eren de l'època de Ptolemeu I en lloc de Claudi Ptolemeu. [28]

Història

El mapa va ser descobert el 9 d'octubre de 1929, a través del treball filològic del teòleg alemany Gustav Adolf Deissmann (1866-1937). Havia estat comissionat pel Ministeri d'Educació turc per catalogar els articles no islàmics de la biblioteca del Palau de Topkapı. [29] A petició de Deissmann de buscar al palau mapes i cartes antigues, el director Halil Edhem (1861-1938) va aconseguir trobar alguns paquets de material ignorats, que va lliurar a Deissmann. En adonar-se que el mapa podria ser una troballa única, Deissmann el va mostrar a l'orientalista Paul Kahle, que el va identificar com un mapa dibuixat per Piri Reis. [30] El descobriment va causar una sensació internacional, ja que representava l'única còpia llavors coneguda d'un mapa mundial de Cristòfor Colom (1451-1506),[31] i va ser l'únic mapa del segle XVI que mostrava Amèrica del Sud en la seva posició longitudinal adequada en relació amb Àfrica. Els geògrafs havien passat diversos segles buscant sense èxit un "mapa perdut de Colom" que suposadament es dibuixava mentre es trobava a les Índies Occidentals. [13]

Després de llegir sobre el descobriment del mapa a The Illustrated London News, el secretari d'Estat dels Estats Units Henry L. Stimson es va posar en contacte amb l'ambaixador dels Estats Units a Turquia Charles H. Sherrill i va demanar que es posés en marxa una investigació per trobar el mapa de la font de Columbus, que creia que podria haver estat a Turquia. Al seu torn, el govern turc va complir amb la petició de Stimson, però no van tenir èxit en la localització de cap dels mapes d'origen. [33]

El mapa va ser representat al revers del bitllet turc de 10 milions de lira de 1999-2005,[34] i del nou bitllet de 10 lira de 2005-2009. [35]

Anàlisi

El mapa és una carta portolana, com ho mostren les quatre roses de brúixola (dues grans i dues petites) des de les quals irradien línies de rodament. Algunes anàlisis afirmen que el mapa és una projecció equidistant azimutal centrada al Caire, però una anàlisi de 1998 de Steven Dutch de la Universitat de Wisconsin Green Bay mostra un millor encaix amb un punt prop de la intersecció de l'actual meridià principal i l'equador. Hi ha extenses notes en turc otomà al voltant de les vores del mapa, així com alguns detalls interiors que són majoritàriament inexactes i fantasiosos. [36]

L'exactitud del mapa de Piri Reis és mixta. La península Ibèrica i la costa d'Àfrica, ben conegudes pels cartògrafs de l'època, es representen amb precisió. Els grups d'illes a l'Atlàntic oriental es col·loquen amb precisió, però no es dibuixen a l'escala adequada. La part nord de la costa sud-americana també es representa amb força precisió i es

col·loca correctament a través d'Àfrica. Gran part del Carib també està cartografiat amb força precisió, potser reflectint els mapes recents de Cristòfor Colom de la regió. No obstant això, l'àrea que representa Amèrica del Nord té poca semblança amb la costa real, excepte una projecció que podria retratar Terranova. Una illa propera etiquetada com "Antilia" podria ser Nova Escòcia, ja que una nota es refereix als llegendaris viatges de Sant Brendan. Es podria dir que gran part de l'àrea al nord del Carib es pot basar en mapes de la costa asiàtica, reflectint la confusió contemporània sobre exactament el que s'havia descobert fins ara.

Tot i que hi ha afirmacions freqüents de l'extrema precisió del mapa de Piri Reis, McIntosh, en comparar-lo amb diversos altres mapes d'estil portolande l'època, va trobar que:

El mapa de Piri Reis no és el mapa més precís del segle XVI, com s'ha afirmat, hi ha molts, molts mapes mundials produïts en els vuitanta-set anys restants d'aquest segle que el superen amb precisió. Els mapes de Ribeiro de les dècades de 1520 i 1530, el mapa d'Ortelius de 1570, i el mapa Wright-Molyneux de 1599 ('el millor mapa del segle XVI') són només alguns exemples més coneguts. [37]

No obstant això, el mapa de Piri Reis va ser compilat el 1513 i és anterior a tots els mapes esmentats anteriorment.

La costa antàrtica

Hi ha dues discrepàncies importants de les costes conegudes: la costa nord-americana esmentada anteriorment, i la part sud de la costa sud-americana. En el mapa de Piri Reis, aquest últim es mostra inclinant-se bruscament cap a l'est a partir de l'actual Rio de Janeiro. Una altra interpretació d'aquest territori ha estat identificar aquesta secció amb la costa terrestre de la Reina Maud de l'Antàrtida. Aquesta afirmació es remunta generalment a Arlington H. Mallery, un enginyer civil i arqueòleg aficionat que era partidari de les hipòtesis de contacte transogràfic precolombins. Encara que les seves afirmacions no van ser ben rebudes pels estudiosos, van ser reviscudes en el llibre de Charles Hapgoodde 1966 *Maps of the Ancient Sea Kings*. Aquest llibre va proposar una teoria de l'exploració global per una civilització preclàssica no descoberta basada en la seva anàlisi d'aquest i altres mapes antics i de finals de l'edat mitjana. Més notòriament, aquestes afirmacions es van repetir en els Carros dels Déus d'Erich von Däniken?(queatribuïa el coneixement de la costa als extraterrestres)i en 1421: L'any en què la Xina va descobrir el món (que ho va atribuir a suposats viatges xinesos), tots dos van ser denunciats rotundament pels estudiosos principals. [36]

Una anàlisi d'aquestes afirmacions va ser publicada per Gregory McIntosh, historiador de la cartografia, que va examinar el mapa en profunditat en el seu llibre *The Piri Reis Map of 1513* (Athens and London: University of Georgia Press, 2000). Va ser capaç de trobar fonts per a gran part del mapa en els escrits de Colom. Certes peculiaritats (com l'aparició de les Illes Verges en dos llocs) va atribuir a l'ús de múltiples mapes com a fonts; altres (com els errors en la geografia nord-americana) es remuntaven a la confusió contínua de la zona amb l'Àsia oriental. Pel que fa a l'exactitud de la representació de la suposada costa antàrtica, hi ha dos errors evidents. En primer lloc, es mostra a centenars de quilòmetres al nord de la seva ubicació adequada; En segon lloc, el passatge Drake està completament desaparegut, amb la península Antàrtica presumiblement confosa amb la costa patagònica occidental. La identificació d'aquesta àrea del mapa amb la freda costa antàrtica també és difícil de conciliar amb les notes del mapa que descriuen la regió com un clima càlid. [36]

Els mapes del període generalment representaven un gran continent anomenat Terra Australis Incognita de forma i extensió molt variable. Aquesta terra va ser postulada per Ptolemeu com un contrapès a les extenses àrees continentals de l'hemisferi nord; A causa de la manca d'exploració i diversos malentesos, la seva existència no va ser completament abandonada fins que la circumnavegació de la zona durant el segon viatge de James Cook en la dècada de 1770 va mostrar que si existia, era molt més petita del que s'imaginava anteriorment. El primer desembarcament confirmat a l'Antàrtida va ser només durant la Primera Expedició Antàrtica Russa el 1820, i la costa de la Terra de la Reina Maud no va veure una exploració significativa abans que comencessin les expedicions noruegues el 1891. El 1513, el Cap d'Hornos encara no havia estat descobert, i de fet el viatge de circumnavegació de Ferdinand Magellanno va ser salpar durant sis anys més. No està clar si el cartista va veure la mateixa Amèrica del Sud com a part de les terres del sud desconegudes (com es mostra a l'AtlesMiller),[40] o si (com es pensava holandès) va dibuixar el que llavors es coneixia de la costa amb una distorsió substancial. Dutch sosté que no hi ha cap raó per creure que el mapa sigui el producte d'un coneixement genuí de la costa antàrtica. [36]

Vegeu també

Geografia de l'Islam medieval
Mapes del món antic

Mapa del món

Mapa de Waldseemüller

Johannes Schöner,realitzat el 1515 i 1520. També mostra un continent meridional al Pol Sud.

Referències

- ^ To The End of the Earth, Jeremy Harwood, Struik Publishers, 2007, ISBN 978-1-77007-608-2, p.69
- ^ Nebenzahl 1990, p. 63.
- ^ Soucek, Svat (1995), "Piri Re'is", a Bosworth, C. E.; van Donzel, E.; Heinrichs, W. P.; et al. (eds.), Encyclopaedia of Islam, vol. 8, Leiden: Brill Publishers, p. 308, ISBN 90-04-09834-8 .
- ^ Jump up to:a b Kahle 1933, p. 621.
- ^ Mollat du Jourdin, La Roncière &le R. Dethan 1984, p. 218.
- ^ Portinaro &Knirsch 1987, p. 47.
- ^ Tekeli 1985, p. 676.
- ^ Babinger, Franz (1936), "Piri Re'is", a Houtsma, M. Th. (ed.), Encyclopaedia of Islam, 3,Leiden: Brill Publishers, pp. 1070–1071.
- ^ Deissmann 1933, p. 111.
- ^ Van de Waal 1969, p. 82.
- ^ Smithsonian Institution 1966,p. 104.
- ^ Stiebing 1984, pp. 1–2.
- ^ Jump up to:a b Hapgood 1966, p. 1.
- ^ Des del prefaci de Kitab-? Bahriye de Piri (1521), traduït a Kahle 1933: "Aquest pobre [Piri Reis] havia construït prèviament un mapa que, en comparació amb mapes fins ara coneguts, mostrava molts més [i] detalls diferents, [i] en el qual havia inclòs fins i tot els mapes recentment publicats dels oceans índic i xinès que en aquell moment eren totalment desconeguts al país de R?m [l'Imperi Otomà]; i l'havia presentat al Caire al sultà turc Selim I, que amablement ho va acceptar."
- ^ Hapgood 1966, p. 2.
- ^ Jump up to:a b Kahle 1933, p. 624.
- ^ La inscripció 6 del mapa diu: "En aquesta època, ningú ha vist un mapa com aquest. La mà d'aquest pobre [Piri Reis] l'ha dibuixat i l'ha completat a partir d'una vintena de cartes i mappaemundi. Aquestes són cartes dibuixades en els dies d'Iskenderdhu-l Karnian, que va ser el barri habitat del món. Els àrabs nomenen aquestes cartes Jaferya". Traducció de McIntosh 2000, p. 15.
- ^ En aquest cas, els Set Mars són el Mar Xinès,el Mar Indi,el Golf Pèrsic,el Mar Caspi,el Mar Occidental(Oceà Atlàntic),el Mar Roig i el Mar d'Àfrica Oriental (mar que envolta l'illa de Zanzíbar),identificat per Piri a Kitab-? Bahriye (1521). Kahle 1933, p. 624.
- ^ Traducció de McIntosh 2000, pp. 15, 17.
- ^ Jump up to:a b McIntosh 2000, p. 18
- ^ Afetinan &Yolaç 1954, pp. 24, 31.
- ^ Kahle 1956, p. 106.
- ^ Tekeli 1985, p. 677.
- ^ Afetinan 1987, p. 27.
- ^ Yerci 1989, p. 154.
- ^ Atil, Esin (1987), L'edat del sultà Süleyman el Magnífic,Nova York: Harry N. Abrams, Inc.
- ^ Flem-Ath, Rand; Wilson, Colin (2000), The Atlantis Blueprint, Little, Brown and Company,p. 18.
- ^ McIntosh 2000, p. 17
- ^ A. Gerber, Deissmann el Filòleg,Berlín, 2010, 198-201.
- ^ G. A. Deissmann, Forschungen und Funde im Serai,Berlín, 1933, 111-122.
- ^ P. Lunde, 'Piri Reis i el mapa de Colom', Aramco World, 43, 3, 1992, 48-59
- ^ Hapgood 1966, p. 211.
- ^ Hapgood 1966, pp. 1–2.
- ^ Banc Central de la República de Turquia Arxivat 2009-06-03 a WebCite. Museu de bitllets: 7. Grup d'emissions - Deu milions de lira turca - I. Sèrie Arxivada 2009-09-15 a la Màquina wayback. – Recuperat el 20 d'abril de 2009.
- ^ Banc Central de la República de Turquia Arxivat 2009-06-03 a WebCite. Museu de bitllets: 8. Grup d'emissions - Deu noves lira turques - I. Sèrie Arxivada 2009-04-17 a la Màquina Wayback.

- Anunci sobre la retirada dels nous bitllets de Lira turcs de la circulació Arxivats 2009-04-22 a wayback machine,8 de maig de 2007. – Recuperat el 20 d'abril de 2009.
- ^ Jump up to:a b c d e f g h i j Neerlandès, Steven. "El mapa de Piri Reis". Arxivat de l'original el2013-08-13. Consultat el 2013-08-16.
- ^ McIntosh 2000, p. 59.

-
- ^ Panell Extern del Programa Antàrtic dels Estats Units de la National Science Foundation."Antàrtida: passat i present" (PDF) Recuperat el 6 de febrer de 2006.
- ^ Guy G. Guthridge. Nathaniel Brown Palmer, 1799-1877. NASA, Govern dels Estats Units. Arxivat de l'original el 2 de febrer de 2006. Recuperat el 6 de febrer de 2006.
- ^ Diego Cuoghi. "Els misteris del mapa de Piri Reis"

Bibliografia

- Afetinan, A.; Yolaç, Leman (trans.) (1954), El mapa més antic d'Amèrica, dibuixat per Piri Reis, Ankara:Türk Tarih Kurumu Basimevi, pp. 6–15.
- Afetinan, A. (1987), Vida i obres de Piri Reis: El mapa més antic d'Amèrica (2a ed.), Ankara: Societat Històrica Turca, OCLC 19674051.
- Hapgood, Charles H. (1966), Maps of the Ancient Sea Kings: Evidence of Advanced Civilization in the Ice Age,Nova York: Chilton Books, ISBN 0-8019-5089-9.
- Deissmann, Adolf (1933), Forschungen und Funde im Serai: Mit einem Verzeichnis der nichtislamischen Handschriften im Topkapu Serai in Istanbul,Berlín: Walter de Gruyter.
- Flem-Ath, Rand; Wilson, Colin (2000), The Atlantis Blueprint, Gran Bretanya: Little, Brown and Company, p. 18, ISBN 0-316-85313-5.
- Kahle, Paul E. (octubre de 1933), "A Lost Map of Columbus", Geographical Review,American Geographical Society, 23 (4): 621–638, doi:10.2307/209247, JSTOR 209247.
- Kahle, Paul E. (abril de 1956), "Piri Re'is: The Turkish Sailor and Cartographer", Journal of the Pakistan Historical Society, 4:101–111.
- McIntosh, Gregory C. (2000), The Piri Reis Map of 1513, Atenes, Geòrgia: University of Georgia Press, ISBN 0-8203-2157-5.
- Mollat du Jourdin, Michel; La Roncière, Monique; Le R. Dethan, L. (trans.) (1984), Cartes de mar dels primers exploradors, segles XIII al XVII,Nova York: Tàmesi &Hudson, ISBN 0-500-01337-3.
- Nebenzahl, Kenneth (1990), Atlas de Colom i els Grans Descobriments,Chicago: Rand McNally, ISBN 0-528-83407-X.
- Portinaro, Pierluigi; Knirsch, Franco (1987), La cartografia d'Amèrica del Nord, 1500-1800,Nova York: Facts on File, ISBN 0-8160-1586-4.
- Smithsonian Institution (1966), Tresors d'Art de Turquia,Washington, D.C.: Smithsonian Institution, OCLC 1027066.
- Stiebing, William H. Jr. (1984), Astronautes antics, Col·lisions còsmiques i altres teories populars sobre el passat de l'home, Amherst, Nova York: Prometheus Books, ISBN 0-87975-285-8.
- Tekeli, Sevim (1985), "El mapa d'Amèrica de Piri Reis", Erdem, 1 (3): 673–683.
- Van de Waal, E. H. (1969), "Manuscript Maps in the Topkap? Saray Library, Istanbul", Imago Mundi, 23 (1): 81–95, doi:10.1080/03085696908592335.
- Yerci, M. (1989), "La precisió del primer mapa del món dibuixat per Piri Reis", The Cartographic Journal, 26 (2): 154–155, doi:10.1179/caj.1989.26.2.154.

Enllaços externs

- Turquia a Maps:Notes de marge piri Reis, traducció de The Oldest Map of America (Afet Inan, Ankara, 1954).
- Comentari de Charles Hapgood al mapa de Piri Reis, fotocopiada de Maps of the Ancient Sea Kings
- Steven Dutch, Universitat de Wisconsin: desacreditant la pseudo-beca Piri Reis
- Sacred Text Archive:pseudo-erudició sobre una civilització de l'Edat de Gel, traducció del comentari del mapa.
- "Piri Reis i la teoria colombiana" de Paul Lunde: text ascii de la revista Aramco World Magazine (gener-febrer de 1980). Citat: "... De fet, pot haver-hi una explicació encara més senzilla de la presència de "Antàrtida" al mapa de Piri Reis..."
- Empremtes dactilars dels déus (2001) d'ascii. Citat: "... William Miller va escriure: Els exàmens que he fet d'ell mostren tot tipus d'errors que sens dubte falsen qualsevol afirmació d'una precisió inusual per a aquest mapa..."
- Els orígens misteriosos de l'home: el mapa d'Oronteu Finaeus de 1532, de Paul Heinrich:el mapa d'Oronteu i el creacionisme
- Mapa dels misteris de la Piri Reis:de Diego Cuoghi. En els mapes de Piri Reis, Oronteus i Philippe Buache; comparació amb altres mapes del segle XVI d'Amèrica i Àsia, desacreditant les reclamacions de l'Antàrtida.
- Mapes històrics otomano-turcs:inclou una imatge gran (1 MB) però de baixa resolució del mapa de Piri Reis (no tan clara com la imatge de la Viquipèdia)
- Mapa piri Reis de Steven Dutch, Natural and Applied Sciences, Universitat de Wisconsin - Green Bay